

РЕШЕНИЕ

№ 20637

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в публично заседание на 07.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1084** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на К. К. Д. от [населено място], представлявана от адв. П. Й. от САК, срещу мълчалив отказ на кмета на район „Красна поляна“ – Столична община за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление с рег. №РКП25-СВ01-5/23.12.2025г. В уточнителна молба от 17.02.2026г. се пояснява, че се поддържа първоначално подадената жалба въпреки постановеното Решение № РКП25-СВ01-5-/1/ от 06.01.2025г. на кмета на Район „Красна поляна“ – Столична община, тъй като последното е привидно благоприятно за заявителя, защото на практика не се предоставя исканата информация, макар ответникът да разполага с нея.

По същество моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен, като посочва, че търсената информация е обществена по см. на чл.2, ал.1 от ЗДОИ и предоставянето и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение дали общината спазва принципите за отчетност и отговорност, както и че е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето й. Претендира присъждане на разноски по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв. В проведеното съдебно заседание не се явяват жалбоподателят или процесуалния му представител. Депозирани са писмени бележки, в които жалбоподателят излага подробни доводи за незаконосъобразност на постановения отказ.

Ответникът - кметът на Район „Красна поляна“ – Столична община, чрез юрк. С. в съдебно заседание, възразява срещу допустимостта на жалбата, тъй като била насочена срещу

несъществуващ административен акт. В условията на евентуалност моли да се остави жалбата без уважение, тъй като е налице решение, с което е предоставен пълен достъп на заявителя до исканата информация и същото е връчено в предвидения срок. Оспорва искането за присъждане на адвокатски разноски и претендира юрисконсултско възнаграждение. В срок депозира подробни писмени бележки.

С. градска прокуратура – редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Със заявление от 23.12.2025 г. жалбоподателката К. Д. е поискала предоставяне на информация за приходите и разходите на Столична община – район „Красна поляна“ по всички приключени съдебни дела за периода от януари 2022г. до ноември 2025г., като конкретно търсената информация е поискана по следния начин:

По т. 1 – вид и номер на дело;

По т.2 – съдебна инстанция;

По т.3 – име на ответна страна/ищец срещу Столична община – район „Красна поляна“;

По т.4 – номер и дата на съдебно решение;

По т.5 – вид на разхода – адвокатски хонорар, плащане на експертиза или обезщетение;

По т.6 – вид на прихода – обезщетение или възстановени разходи за защита, експертиза или други съдебни разноски;

В заявлението като начин на предоставяне е посочено исканата информация да бъде предоставена в електронна форма чрез Системата за сигурно електронно връчване.

С Решение №РКП25-СВ01-5-/1/ от 06.01.2025г., кметът на район „Красна поляна“ – Столична община се е произнесъл по депозираното заявление, като е постановил предоставяне на достъп до исканата информация. От съдържанието му обаче е видно, че не е предоставена исканата информация. В него е посочено, че администрацията не разполага с информационен регистър, тъй като липсвал нормативен ангажимент в Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ за поддръжка на база данни, автоматизирана информационна система и/или информационен фонд от такъв тип. По отношение на исканата информация за вид и номер на делото, съдебна инстанция и име на ответна страна/ищец е посочено, че същата се съхранява в информационен фонд на институция от съдебната власт, като конкретно е посочен Административен съд София – град и електронен адрес за справка, тъй като исканата информация била публично достъпна.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до

следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в предвидения за това срок - жалбата е подадена на 12.01.2026г., а Решение №РКП25-СВ01-5-/1/ на кмета на район „Красна поляна“ – Столична община е издадено на 06.01.2026г. Същото е изпратено на заявителя на 12.01.2026г., видно от доказателствата на л.15 по делото.

Съдът приема за неоснователно възражението на ответника за недопустимост на жалбата. Вярно е, че задълженият субект се е произнесъл с решение по сезиращото го заявление за достъп до обществена информация, с което е предоставил достъп на заявителя до информацията по т.1 – 6 от заявлението. С оглед съдържанието на акта обаче, е налице акт, който само привидно е благоприятен за оспорващата, тъй като по същество не ѝ е предоставена никаква информация, а единствено е насочена да търси такава на официалната интернет страница на Административен съд София-град. С решението по същество се отказва достъп до информацията, поискана от заявителя, тъй като не му е предоставена такава и той не е насочен към други съдилища, а освен това е посочено, че задълженият субект няма нормативно установено задължение за обработване на търсената информация по начин, улесняващ предоставянето ѝ. По този начин, макар привидно органът да е удовлетворил искането на заявителя, в постановения изричен акт имплицитно се съдържа мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по процесното заявление, който е годен предмет на оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е и частично основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващата, на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира, че оспореният отказ е незаконосъобразен поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – кмета на район „Красна поляна“ – Столична община, който като орган на изпълнителната власт в общината /чл.38, ал.1 от ЗМСМА/, се явява задължен субект по см. на чл.3, ал.1 от ЗДОИ.

При издаването му е спазена законовата писмена форма, предписана от АПК и ЗДОИ, а също и в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Издаденото решение обаче е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния закон по отношение на непредоставянето на исканата информация по т.5 – вид на разхода – адвокатски хонорар, плащане на експертиза или обезщетение и т.6 – вид на прихода – обезщетение или възстановени разходи за защита, експертиза или други съдебни разноски.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ.

Според легалното определение на чл. 2, ал.1 и 2 от ЗДОИ обществена е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, като тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/.

Исканата информация по т.1 и т.2 от заявлението /вид и номер на делото и съдебна инстанция/ безспорно няма характера на обществена. Видът и номерът на делото, както и съдебната инстанция, не зависят от волята на административния орган, нито са в състояние да допринесат заявителят да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. Поради това и жалбата в посочената част е неоснователна.

Посоченото е относимо и към информацията, посочена в т.3 и т.4 от заявлението. Името на ответната страна произтича от това коя е страната по материалното правоотношение, в случаите, когато районът се явява ищец /доколкото така е формулирано в заявлението/. Отделен е въпросът, че районът не е правосубектен - по арг. от чл.14 ЗМСМА юридическо лице е общината.

На трето място имената на страни в съдебни производства /физически лица/, представлява лични данни по см. на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, а ЗДОИ не намира приложение по отношение на тях – чл.2, ал.5 от закона. Целта на ЗДОИ е да се осигури прозрачност и отчетност на дейността на задължените субекти, а това може да бъде постигнато и без идентифицирането на всички страни по делата, т.е. това не е необходимо, за да бъде формирано мнение относно дейността на органа.

По искането по т.4 от заявлението /номер и дата на съдебното решение/, съдът намира, че предоставянето на тези данни, които освен, че не съставляват обществена информация по см. на законовата дефиниция по съображенията, изложени по-горе, изисква извършването на допълнителни действия по обработка на информацията, които не са регламентирани в закона. Законът не разписва задължение за административния орган да поддържа тази информация в машинно четим формат, въвеждането ѝ в специализирана система и пр., с цел извличане и предоставяне за нуждите на настоящото производство, в какъвто смисъл е трайно установената съдебна практика – в този смисъл Решение № 1126 от 23.01.2020г. по адм. д. № 5496/2019г., V отд. на ВАС, Решение № 6045 от 22.04.2019г. по адм. д. № 12148/2018г., V отд. на ВАС и др./

По исканията по т.5 и т.6 от заявлението – за вида на разходите и приходите в администрацията въз основа на съдебните производства, съдът приема следното: Общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет /чл.14 от ЗМСМА/, т.е. дейността ѝ се финансира с публични средства по смисъла на § 1, т.1 на Допълнителната разпоредба (ДР) към Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор във вр. с чл. 2, ал. 2, т. 1 от същия закон. По арг. от посоченото бюджетът на района също се формира от публични средства.

Съответно направените разходи за съдебно-деловодни разноски са разходи от този бюджет.

Исканата информация относно извършените разходи и реализираните приходи по съдебни дела, вкл. за адвокатски хонорари, плащане по експертизи и обезщетения е пряко свързана с финансовата дейност и разходването на средства от бюджета на района, като в този случай общината следва да предостави информация с оглед принципите на прозрачност и отчетност, за да могат гражданите да формират мнение относно дейността и ефективността на администрацията. Доколкото тези суми се отразяват и счетоводно, не е налице необходимост от допълнително обработване на информацията в степен, по-голяма от обичайното и създаваща прекомерни усилия за администрацията.

Съдът споделя твърденията на жалбоподателя, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗДОИ. Разходването на публични средства следва да бъде подложено на засилен обществен контрол, особено когато се касае за плащания, извършени във връзка със съдебни производства, водени от или срещу общината. Прозрачността относно размера, основаниято и получателите на тези плащания гарантира отчетността на местната власт и предотвратява възможността за нецелесъобразното и незаконосъобразното разходване на бюджетни средства и укрепва доверието в дейността на администрацията.

Оспореното решение в частта по т.5 и т.6 от заявлението не съответства и на целта на закона, която изведена по тълкувателен път от нормите на чл. 2, ал. 1, чл. 6, ал. 1 от ЗДОИ е да гарантира прозрачност в дейността на административните органи и да осигури на гражданите възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените субекти. С отказа си за предоставяне на исканата информация, кмета на СО – район „Красна поляна“ фактически пречатства упражняването на правото на достъп на гражданите и обезсмисля основния принцип на закона – публичност и прозрачност на дейността на администрацията.

По изложените съображения съдът намери оспорения отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т.5 и т.6 от подаденото от жалбоподателката Заявление с рег. №РКП25-СВ01-5/23.12.2025г. за незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен и делото като преписка – върнато за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на правния спор претенциите на двете страни за присъждане на разноски са основателни и следва да бъдат уважени, съобразно отменената/отхвърлената част.

На жалбоподателката, доказала направени разноски в общ размер 5,11 евро, следва да бъдат присъдени разноски в размер на 1,70 евро за заплатена държавна такса, съобразно уважената част от жалбата. Столична община следва да бъде осъдена да заплати на адв.Й. разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 170,43 евро, на основание чл.38, ал.2 ЗАдв, съобразно уважената част от жалбата.

Жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на Столична община сумата в размер на 68,17 евро, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2, чл.174 и чл.143, ал.1 и ал.3 АПК,

СЪДЪТ:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. К. Д. мълчалив отказ на кмета на Район „Красна поляна“ – Столична община да ѝ предостави достъп до обществена информация по т.5 и т.6 от подаденото от нея Заявление рег. № РКП25-СВ01-5/23.12.2025г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на Район „Красна поляна“ – Столична община за ново произнасяне по т.5 и т.6 от Заявление рег. № РКП25-СВ01-5/23.12.2025г., подадено от жалбоподателката, в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените с него указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. К. Д., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 1,70 евро, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат П. В. Й., личен номер [ЕГН], Софийска адвокатска колегия, БУЛСТАТ[ЕИК], сумата в размер на 170,43 евро, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ.

ОСЪЖДА К. К. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 68,17 евро, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно на основание чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: